

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyně JUDr. Ivony Šubrtové a JUDr. Martiny Kůchlerové, Ph.D., v právní věci

žalobce: **J. K.**
zastoupen Mgr. Zdeňkem Stránským, advokátem
se sídlem Náměstí Václava Hanky 828, 544 01 Dvůr Králové nad
Labem

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra – generální ředitelství Hasičského záchranného
sboru České republiky**
se sídlem Kloknerova 2295/26 148 00 Praha 4

za účasti: **Město Dvůr Králové nad Labem**
se sídlem Náměstí t. G. Masaryka 38, 544 17 Dvůr Králové nad
Labem

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2022, č. j. MV-35232-14/PO-
OVL-2022,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce byl rozhodnutím Hasičského záchranného sboru Královéhradeckého kraje (dále jen „HZS KHK“) ze dne 15. 11. 2019, č.j. HSHK-1160-42/2020 (dále také jen „*prvostupňové rozhodnutí*“): **výrokem I.** uznán vinným z přestupku podle ustanovení § 76 odst. 1 písm. k) zákona č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o požární ochraně*“), kterého se měl dopustit tím, že dne 26. 11. 2019 v době od 08:00 hod do cca 09:40 hod při opravě střechy zadního traktu budovy čp. XA, náměstí T.G. Masaryka v obci Dvůr Králové nad Labem (dále jen „*budova čp. XA*“) porušil povinnost danou ustanovením § 6 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně, neboť nedodržel podmínky požární činnosti stanovené zvláštním předpisem, a to vyhláškou č. 87/2000 Sb., kterou se stanoví podmínky požární bezpečnosti při svařování a nahřívání živců v tavných nádobách (dále jen „*vyhláška o svařování*“). Při natavování pásu lepenky v levém dolním rohu střešní konstrukce zadního traktu budovy čp. XA v místě nekompatibilního spoje v oblasti zaplechování působil plamen hořáku intenzivně na výdřevu horní hrany zadní stěny hlavní budovy, což se následně stalo příčinou vzniku požáru; **výrokem II.** mu byl 1. uložen správní trest ve formě pokuty ve výši 10 000 Kč, 2. mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení částkou 1 000 Kč, 3. mu byla uložena povinnost podle § 89 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o odpovědnosti za přestupky*“), uhradit náhradu majetkové škody ve výši 5 000 Kč poškozenému městu Dvůr Králové nad Labem, IČ 00277819, se sídlem náměstí T. G. Masaryka 38, 544 01 Dvůr Králové nad Labem; **výrokem III.** byly poškozené společnosti SEEL, spol. s r.o., IČO 15039579, se sídlem Revoluční 74, 544 01 Dvůr Králové nad Labem a Kooperativa pojišťovna, a.s., VIG, IČ 47116617, se sídlem Praha 8, Pobřežní 665/21 (č. j. 4208121140, pojistná událost 4194036827), podle § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky odkázány se svým nárokem na náhradu škody na soud nebo jiný příslušný orgán, neboť škoda a její výše nebyla spolehlivě zjištěna.
2. V řízení o odvolání žalovaný rozhodnutím ze dne 4. 4. 2022, č. j. MV-35232-14/PO-OVL-2022 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání žalobce zamítl.

II. Obsah žaloby

3. Žalobce ve včas podané žalobě namítl existenci procesního pochybení ze strany správních orgánů, neúplně zjištěný skutkový stav a jeho nesprávnou právní kvalifikaci. Tyto žalobní body následně rozvedl a konkretizoval.
4. Uvedl, že z rozhodnutí správních orgánů není dostatečně zřejmé, co měl konkrétně porušit, neboť je mu kladeno za vinu, že porušil povinnost danou mu ustanovením § 6 odst. 1 písm. h) zákona o požární ochraně, když nedodržel podmínky požární činnosti stanovené právním předpisem, a to vyhlášku o svařování. V citovaném ustanovení se dle žalobce uvádí, že právnické osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím a s vysokým požárním nebezpečím jsou povinny stanovit organizaci zabezpečení požární ochrany s ohledem na požární nebezpečí provozované činnosti. Ve vyhlášce o svařování jsou pak stanoveny podmínky pro zahájení a skončení svařování, přičemž je zde vymezeno několik hypotéz. Je toho názoru, že z prvostupňového rozhodnutí nevyplývá, co konkrétně měl porušit, resp. jakou činnost vykonával v rozporu s citovanými právními předpisy. Žalovaný pak tento

zásadní nedostatek nijak nezkoumal a nevyvodil z něj patřičné důsledky. Z uvedeného důvodu má za to, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jsou nepřezkoumatelná a nicotná. Namítl, že z odůvodnění napadených rozhodnutí je zjevné, že prvotních příčin vzniku požáru bylo několik, přičemž tyto měly být vyloučeny odborným vyjádřením č. j. 1160-13/202 ze dne 6. 3. 2020, na které je odkazováno a jehož autor ani zadavatel není v rozhodnutí správních orgánů uveden. Dále namítl, že odborné vyjádření bylo zpracováno až poté, co bylo zjištěno, že se v době před požárem pohyboval v blízkosti místa vzniku požáru a správní orgány od počátku pracují s tím, že příčinou vzniku požáru je činnost žalobce bez ohledu na to, co uvedl. Ohradil se i proti tomu, že odborné vyjádření vychází ze sdělení oznamovatele požáru Mgr. J. N., který označil ohnisko požáru bez odborného vzdělání, což je dle žalobce nepřípustné.

5. Žalobce rozporoval i místo vzniku požáru, které dle něj bylo v jedné třetině až polovině domu č.p. XA (jak vypověděl i svědek K.), nikoli na okraji střechy, kde jsou okapy.
6. Další pochybení spatřuje v tom, že správní orgány při hodnocení důkazů nedostatečně pracovaly s výpověďmi svědků M. a E., výpověď svědka K. označily za irelevantní, výpověď žalobce za nevěrohodnou, a to bez dostatečných důvodů vedoucích k tomuto závěru. Správní orgány nevyužily další důkazní možnosti, jako např. místní šetření, kterým by bylo možno ověřit tvrzení žalobce, že neprováděl a nemohl provádět činnost v místě, které uvádějí správní orgány, a dále, že mezi místem, kde prováděl sváření a místem vzniku požáru je betonová atika, která tvoří významnou překážku. Rozhodnutí správních orgánů tak stojí pouze na jediném důkazu, jímž je blíže nekonkretizované odborné vyjádření.
7. Z napadených rozhodnutí dle jeho názoru není rovněž zřejmé, z jakých důvodů byly vyloučeny jiné možné příčiny vzniku požáru. Možnost úmyslného založení požáru byla vyloučena jen proto, že svědek K. sdělil, že střešní konstrukce nebyla běžně přístupná. Naproti tomu je v rozhodnutí správních orgánů konstatováno, že žalobce se sám bez pomoci jiné osoby dostal na předmětnou střechu, včetně toho, jakým způsobem. K případnému ohňostroji správní orgány uvedly, že v prostorách zadního traktu budovy se nacházelo větší množství pyrotechnického odpadu, přičemž nelze přesně určit, zda se jednalo o starší odpad. Žalobce namítá, že příčinou vzniku požáru tedy mohl být i pyrotechnický odpad. Jsou-li dány pochybnosti o příčině, pak by měly svědčit žalobci.
8. Žalobce uvedl, že na základě jím vystavených faktur (z roku 2018 a 2019) lze dovodit, že v inkriminovanou dobu neprováděl žádné práce v místě, které je označeno v napadených správních rozhodnutích (prováděl je rok předtím), nýbrž na jiném místě.
9. Dále žalobce namítl, že z napadeného rozhodnutí vyplývá, že proběhlo ohledání, k němuž byl přizván znalec Ing. B., přičemž v prvostupňovém rozhodnutí o tom není uvedeno vůbec nic.
10. K důkazu navrhl výslech svůj, svědka Z. K. a vypracování znaleckého posudku.
11. Ze všech uvedených důvodů má žalobce za to, že žalobou napadená rozhodnutí jsou vadná a nezákonná. Ve správním řízení, které předcházelo jejich vydání, nebyla řádně a bez jakýchkoli pochybností zjištěna subjektivní stránka přestupku ani příčinná souvislost mezi činností žalobce a vznikem požáru. Navrhl proto, aby soud obě napadená rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a zavázal žalovaného k úhradě nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

12. Žalovaný ve svém stanovisku k žalobě ze dne 8. 9. 2022 vyjádřil přesvědčení, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu s právními předpisy. Zrekapituloval průběh správního řízení a vyjádřil se k jednotlivým žalobním bodům.
13. K první žalobní námitce uvedl, že právní zástupce žalobce uvedl nesprávný odkaz na písmeno z příslušného paragrafu podle kterého se žalobce měl dopustit předmětného přestupkového jednání. Správně se jedná o ustanovení § 6 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně [nikoli písm. h) jak je uvedeno v žalobě], podle kterého platí, že *„Právnícké osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím a s vysokým požárním nebezpečím jsou dále povinny b) prokazatelným způsobem stanovit a dodržovat podmínky požární bezpečnosti provozovaných činností, případně technologických postupů a zařízení, nejsou-li podmínky provozování činností a zabezpečování údržby a oprav zařízení stanoveny zvláštním právním předpisem.“* Dále uvedl, že podle § 4 odst. 2 písm. f) zákona o požární ochraně platí, že *„Za provozované činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím se považují činnosti f) při nichž se používá otevřený oheň nebo jiné zdroje zapálení v bezprostřední přítomnosti hořlavých látek v pevném, kapalném nebo plynném stavu, kromě lokálních spotřebičů a zdrojů tepla určených k vytápění, vaření a ohřevu vody.“* Podmínky provozování činností a zabezpečování údržby a oprav zařízení jsou stanoveny zvláštním právním předpisem, kterým je vyhláška č. 87/2000 Sb.
14. Podle § 6 odst. 1 písm. d) zákona o požární ochraně platí, že *„Právnícké osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím a s vysokým požárním nebezpečím jsou dále povinny d) stanovit z hlediska požární bezpečnosti požadavky na odbornou kvalifikaci osob pověřených obsluhou, kontrolou, údržbou a opravami technických a technologických zařízení, pokud to není stanoveno zvláštními právními předpisy, a zabezpečit provádění prací, které by mohly vést ke vzniku požáru, pouze osobami s příslušnou právní kvalifikací.“* Žalovaný připomněl, že žalobce na dotaz správního orgánu prvního stupně v rámci ústního jednání konaného dne 2. 11. 2020 ohledně odborné způsobilosti ke svařování uvedl, že je vyučen pouze jako klempíř – pokrývač, přičemž jinou odbornou způsobilostí nedisponuje. Žalovaný v průběhu správního řízení z dostupného veřejného rejstříku zjistil, že žalobce disponuje způsobilostí k živnostem „Klempířství a oprava karoserií“ a „Pokrývačství, tesařství“, nikoliv způsobilostí ke svařování ve smyslu vyhlášky o svařování. V podrobnostech ve vztahu k odborné způsobilosti ke svařování žalovaný odkázal na odůvodnění rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (strana 6). Žalobce dle žalovaného nedisponoval předmětnou odbornou způsobilostí a zanedbal i další povinnosti vyplývající z vyhlášky o svařování. Řádně nevyhodnotil podmínky požární bezpečnosti nejen v prostorech, ve kterých se bude svařovat, ale i v přilehlých prostorech, tedy zda není třeba zajistit zvláštní požární bezpečnostní opatření [§ 3 odst. 1 ve spojení s § 2 písm. g) vyhlášky o svařování].
15. Vzhledem k tomu, že žalobce pracoval s otevřeným plamenem v bezprostřední blízkosti pevné hořlavé látky (střecha u zadního traktu budovy byla kryta svařovanou lepenkou), bylo namístě zajistit zvláštní požární bezpečnostní opatření, přičemž žalobce měl být schopen takové zajištění řádně prokázat ve smyslu § 3 odst. 2 vyhlášky o svařování. Současně měla být zajištěna po svařování vyžadujícím zvláštní požární bezpečnostní opatření kontrola požární bezpečnosti svářečského pracoviště i přilehlých prostor a měl být zajištěn dohled v příslušných intervalech stanovených v příloze č. 1 vyhlášky o svařování. Podle § 4 odst. 1 vyhlášky o svařování je nejkratší doba dohledu 8 hodin.

Vzhledem k tomu, že žalobce pracoval dne 26. 11. 2019 na předmětné střeše cca do 9 hodin a poté odešel, přičemž téhož dne v 10:44 byl předmětný požár nahlášen na operační a informační středisko HZS KHK, je dle žalovaného zřejmé, že požadovaný dohled řádně nezajistil. Žalovaný proto nesouhlasí s námitkou žalobce, že z napadených rozhodnutí správních orgánů není zjevné, co konkrétně svým jednáním porušil. Žalovaný uzavřel, že žalobce nedisponoval oprávněním k předmětné činnosti, přičemž výkonem této činnosti za nedodržení příslušného bezpečnostního opatření (kontroly a dohledu) po ukončení svařování došlo ke způsobení požáru.

16. Jednání žalobce je dle žalovaného v příčinné souvislosti se způsobeným následkem (požárem), subjektivní stránka přestupku byla dle žalovaného spolehlivě zjištěna. Žalobce se předmětného přestupkového jednání dopustil z nedbalosti nevědomé, neboť nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl [viz § 15 odst. 3 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Žalobce za otevřeného plamene hořáku natavoval pásy lepenky, bylo proto jeho povinností zjistit si, jaké právní předpisy se na jím provozovanou činnost vztahují a důsledně se jimi řídit, nikoli vykonávat činnost bez příslušného oprávnění a za nezajištění nutného bezpečnostního opatření (kontrola, dohled) kladeného na činnost se „zvýšeným požárním nebezpečím“, které v konečné bilanci vedlo ke vzniku požáru.
17. K žalobní námitce týkající se neurčitosti odborného vyjádření žalovaný uvedl, že odborné vyjádření ze dne 6. 3. 2020, č. j. HSHK-1160-13/202, ev. č. události: 5219008626, bylo zpracováno HZS KHK, územní odbor Trutnov, Náchodská 475, 541 03 Trutnov 3, přičemž konkrétní oprávněnou osobou za HZS KHK byl por. L. L., Bc. – vyšetřovatel HZS (dále jen „odborné vyjádření“). Skutečnost, že identifikační údaje vyšetřovatele HZS nebyly v rozhodnutí správního orgánu prvního stupně uvedeny, nezpůsobuje dle žalovaného nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť odborné vyjádření bylo identifikováno číslem jednací a datem zpracování, což považuje za dostačující (ve spise správního orgánu prvního stupně se nachází pouze toto jediné odborné vyjádření). Nesouhlasí ani s tím, že správní orgán prvního stupně pouze odkázal na předmětné odborné vyjádření, aniž by z jeho obsahu vyhodnotil relevantní skutečnosti pro posouzení případu. Z prvostupňového rozhodnutí (viz strany 2, 3, 5) vyplývá, že popsal všechny možné vyšetřovací verze vzniku požáru a uvedl, která z nich byla stanovena příčinou vzniku požáru.
18. Správní orgán prvního stupně se blíže zabýval i vyšetřovací verzí iniciace žhavými částicemi ohňostroje v souvislosti se svědeckou výpovědí svědka K. Vyhodnotil ji jako vyloučenou s ohledem na to, že by žalobce při práci na předmětné střeše musel zaregistrovat možné projevy požáru (uplynulo XA hodin od doby konání ohňostroje do doby ohlášení požáru, byl zajištěn dostatečný přístup kyslíku k případnému procesu zahoření). Na základě odborného vyjádření se správní orgán prvního stupně zabýval též místem vzniku požáru, okolnostmi vedoucími ke vzniku požáru, či teplotou plamene plynového hořáku (viz strana 6 prvostupňového rozhodnutí). Rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak dle žalovaného netrpí nepřezkoumatelností, je řádně odůvodněno, odkaz na důkaz – odborné vyjádření za situace, kdy se správní orgán s jeho závěry ztotožňuje, je přípustný (odkázal v tomto směru na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 5. 2016, č.j. 5 Azs 220/2015-35).

19. K žalobcem rozporovanému místu vzniku požáru žalovaný dále uvedl, že z výše označeného odborného vyjádření vyplývá, že svědecké ohnisko požáru se shoduje s kriminalistickým ohniskem požáru, přičemž „na střeše zadního traktu budovy č.p. XA je v rámci ohledání místa požáru nalezen natavený pás modifikované lepenky délky 182 cm a šíře 100 cm se zachovalým připojovacím pásem širokým 10 cm. Tento pás má na své ploše zachovalou ochrannou folii, která slouží jako ochrana proti nežádoucímu slepení tohoto připojovacího místa. Pás navazuje přímo na oplechování zadní stěny hlavní budovy, za kterým se nachází kriminalistické ohnisko požáru... Natavený pás u kriminalistického ohniska požáru je dle jeho svědectví (žalobce) starý již cca jeden rok. Tento pás má skutečně jinou (hnědou) barvu, než pásy natavované 10 m od ohniska požáru (červené). Stopy zjištěné na místě ohledání, zvláště pak zpěněné okraje pásu, ale svědčí o tom, že se jedná o práci prováděnou v době krátce před požárem. A to i v případě, že by se jednalo o materiál starší a například jen opravený.“ Žalovaný v souladu s tímto závěrem z odborného vyjádření konstatoval, že místo vzniku požáru bylo bez jakýchkoli pochybností řádně stanoveno. Na tom nemůže nic změnit ani výpověď svědka K., vyslechnutého správním orgánem prvního stupně na návrh žalobce.
20. K žalobní námitce, že odborné vyjádření vychází ze sdělení oznamovatele požáru (tj. osoby bez odborného vzdělání), žalovaný uvedl, že se jedná o svědecké ohnisko požáru. Svědek (oznamovatel) požáru viděl odkud šlehají plameny při vzniklém požáru, to je podpořeno i příslušným videozáznamem pořízeným z místa ohlášení požáru. Žalovaný vysvětlil, že svědecké ohnisko je třeba rozlišovat od požárního ohniska požáru (hasičské jednotky zde zjistily nejintenzivnější hoření) a kriminalistického ohniska požáru (stanoveno vyšetřovatelem požáru). Nelze tak hovořit o tom, že ohnisko požáru je založeno pouze na výpovědi svědka, i když se shodou okolností shoduje s kriminalistickým ohniskem požáru. Doplnil, že ohledně příčiny vzniku požáru a ohniska požáru proběhlo standardní šetření.
21. K žalobcem předloženým fakturám žalovaný uvedl, že z jejich neurčitěho obsahu nelze dovodit, kde přesně žalobce předmětné práce vykonával, zda u prostoru levého dolního rohu střešní konstrukce při pohledu ze zadní strany nebo jinde. Pro ilustraci poukázal např. na žalobcem vystavenou fakturu č. 21/2018 ze dne 4. 10. 2018, v níže je uvedeno: „montáž Elastodeku za tepla z důvodu zatékání na Seelu ze zadu ve D. Králové.“. Z jejího obsahu nelze vyčíst, kde žalobce předmětnou práci prováděl. V podrobnostech odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí (strana 8).
22. K žalobní námitce hodnocení důkazů žalovaný uvedl, že výpověď všech tří svědků je v odůvodnění rozhodnutí správních orgánů zhodnocena v souvislosti se zpracovaným odborným vyjádřením a stanoveným ohniskem požáru (jak svědeckým, tak kriminalistickým) a zprávou z místního šetření ze dne 16. 12. 2019, vypracovanou Ing. J.B., aut. Ing., znalcem z oboru stavebnictví pro základní obor stavebnictví, odvětví různá, se specializací pokrývačství, tesařství a klempířství – střechy (je součástí správního spisu správního orgánu prvního stupně), z níž vyplývají zjištění, že k zahoření domu došlo vlivem nevhodného postupu při opravě živičné krytiny navařením další vrstvy, a s níž měl žalobce možnost se seznámit v rámci úkonu seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobce však po dobu konání řízení před správním orgánem prvního stupně ani v rámci odvolacího řízení žádnou námitku ohledně zprávy z místního šetření nevznášel.

23. Žalovaný uzavřel, že na základě provedených důkazů lze bez důvodných pochybností konstatovat, že příčinou vzniku požáru bylo „nedbalostní jednání při opravě střechy“, další stanovené verze příčiny vzniku požáru (včetně souvislosti s ohňostrojem) byly objektivně vyloučeny.
24. Ze všech uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika žalobce

25. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce prostřednictvím svého zástupce replikou, v níž připustil, že chybou v psaní nesprávně vymezil ustanovení, které měl svým jednáním porušit. To však nic nemění na jeho žalobních námitkách.
26. Žalobce uvedl, že nepopírá a nikdy tak nečinil, že v době předmětného sváření již nedisponoval příslušným oprávněním, neboť si jej neprodloužil s ohledem na nadcházející důchodový věk. Za tento nedostatek je připraven nést odpovědnost. Má však za to, že mezi absencí příslušného oprávnění a vznikem požáru nelze nalézt příčinnou souvislost bez dalšího.
27. Uvedl, že žalovaný se s jeho odvolacími námitkami dostatečně nevypořádal, proto je uplatnil a zopakoval i nyní ve své žalobě. Trvá na tom, že nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav věci. Nebylo provedeno ohledání místa a oba správní orgány vycházely toliko z odborného vyjádření, o němž existují pochyby. Žalobci není známo, z jakých důvodů správní orgány ignorovaly výpovědi některých svědků či nereagovaly na jeho tvrzení (doložené i důkazními listinami – fakturami), že v místech, kde mělo vzniknout ohnisko požáru nebo v jeho blízkosti, v předmětné době neprováděl svářečské práce (v těchto místech je prováděl rok předtím). K vyvrácení těchto pochybností mělo být provedeno další dokazování (např. místní šetření, znalecký posudek, doplnění odborného vyjádření), na takový postup však správní orgány rezignovaly. Setrval na své žalobě v plném rozsahu.

V. Jednání soudu

28. Při jednání soudu zástupce žalobce odkázal na podanou žalobu a repliku. Navrhl doplnění důkazního řízení o výslechy svědků M. a K., provedení místního šetření a vyhotovení znaleckého posudku. Pověřený zástupce žalovaného odkázal na vyjádření k žalobě a odůvodnění napadeného rozhodnutí.
29. Soud oznámil účastníkům, že navržené důkazy nebudou provedeny z důvodu nadbytečnosti (§ 52 odst. 1 s. ř. s.), neboť má za to, že správním orgánem prvního stupně provedené důkazy jsou dostatečné pro posouzení dané věci (v podrobnostech viz níže).
30. Zástupci účastníků setrvali na svých návrzích, tj. žalobce na zrušení rozhodnutí správních orgánů obou stupňů a přiznání mu nákladů řízení a žalovaný na zamítnutí žaloby.

VI. Skutkové a právní závěry krajského soudu

31. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.). Dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

32. Z předloženého správního spisu soud zjistil, že podezření z přestupkového jednání žalobce vyplynulo ze zprávy o hlášení požáru č. 5219008626, ke kterému došlo dne 26. 11. 2019 v objektu majetku města Dvůr Králové nad Labem, náměstí T. G. Masaryka č. p. XA.
33. Při vyšetřování vzniku požáru bylo zjištěno, že téhož dne v době mezi 8 až 10 hod zajišťoval žalobce na střeše budovy č. p. XA opravu zatékajícího místa ve střešní konstrukci, a to na základě telefonického požadavku pracovníka majitele budovy (T. M.).
34. Ve správním spise je založen záznam o podání vysvětlení ze dne 26. 11. 2019, sepsaný se žalobcem, paní T. E. a panem T. M.; ohledání místa činu vyšetřovatelem dne 27. 11. 2019 (prostoru vyhořelé části hlavní budovy č. p. XA); ohledání místa činu vyšetřovatelem dne 29. 11. 2019 (prostoru 2. nadzemního podlaží - místa zatékání do kuchyňky školy); ohledání místa činu dne 10. 12. 2019 (střechy, odebrán vzorek lepenky). Dále jsou založeny revizní zprávy kominíka (za rok 2018 a 2019) se závěrem - vyhovuje bezpečnému provozu; žalobcem vystavená faktura ze dne 27. 11. 2019 na opravu předmětné střechy č.p. XA; zpráva z místního šetření ze dne 16. 12. 2019, vypracovaná znalcem Ing. J. B. (viz bod 22 tohoto rozsudku) se závěrem - nekvalitní práce pracovníka bez odborného nářadí (nejedná se o znalecký posudek); protokol o odběru vzorku - části lepenky (záplaty) ze dne 10. 12. 2019; fotodokumentace, videozáznamy.
35. Ve věci bylo vypracováno odborné vyjádření ze dne 6. 3. 2020, č. j. HSHK-1160-13/202, s fotodokumentací, které stanovilo 4 možné příčiny vzniku požáru: 1) závadu komínového tělesa, 2) technickou závadu elektrické instalace budovy, 3) iniciaci žhavými částicemi ohňostroje, 4) nedbalostní jednání při opravě střechy. Již na počátku šetření byla vyloučena verze možného úmyslného jednání neznámé osoby. Po provedeném šetření bylo jako jedinou možnou příčinou vzniku požáru určeno nedbalostní jednání při opravě střechy (tepelným působením plamene hořáku při natavování lepenkového pásu došlo ke vznícení dřevěné konstrukce střechy). Ostatní tři možné verze vzniku požáru byly provedeným šetřením a tímto odborným vyjádřením jednoznačně vyloučeny.
36. Dne 12. 10. 2020 správní orgán prvního stupně zahájil se žalobcem z moci úřední řízení o přestupku z důvodu podezření na porušení povinnosti právnických a podnikajících fyzických osob uvedených v § 6 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně.
37. K přestupkovému řízení se s uplatněním nároku na náhradu způsobené škody připojilo město Dvůr Králové nad Labem (majitel objektu), obchodní společnost SEEL, spol. s r. o. (nájemce) a Kooperativa pojišťovna a.s.
38. Dne 2. 11. 2020 se ve věci konalo 1. ústní jednání, k němuž se dostavil žalobce a za jeho přítomnosti byli vyslechnuti dva svědci. Svědek T. M. (zaměstnanec města Dvůr Králové nad Labem) uvedl, že u žalobce telefonicky objednal opravu střechy poté, co mu bylo nahlášeno, že do kuchyňky školy (sídlicí v domě č. p. XA) zatéká. Po vzniku požáru kontaktoval žalobce, zda tam neprováděl opravu střechy. Svědkyně T. E. (učitelka) uvedla, že dne 26. 11. 2019 ráno ukazovala řemeslníkovi místo, kudy zatékalo do kuchyňky.
39. Žalobce vypověděl, že střecha budovy byla ve špatném stavu, opravy na ní prováděl průběžně několik let, což dokládá kopiemi faktur z let 2015, 2016, 2018 a 2019. Popsal

opravu střechy, kterou prováděl dne 26. 11. 2019 (viz strana 3 - 4 prvostupňového rozhodnutí).

40. Dne 8. 4. 2021 se žalobce seznámil s podklady pro rozhodnutí. Uvedl, že v den požáru nesvářel v levém dolním rohu střešní konstrukce zadního traktu budovy v místě nekompatibilního spoje v oblasti zaplechování, ale cca 8 m od tohoto místa. Navrhl výslech svědka Z. K., který se mu přihlásil (bydlí na náměstí T. G. Masaryka v sousedním domě č. p. 39) a který měl sledovat ohňostroj ze dvora městského úřadu a vidět i požár dne 26. 11. 2019.
41. Dne 29. 4. 2021 se ve věci konalo 2. ústní jednání. Žalobce se nedostavil, proběhl výslech svědka Z. K. Svědek uvedl, že o požáru se dozvěděl v době, kdy byl na náměstí v restauraci na obědě. Když vyšel ven, viděl, že dým stoupá ze zadní části sousedního domu. Šel proto zkontrolovat svůj dům, z půdy viděl šlehat plameny sousedního domu asi v jedné třetině až polovině střechy.
42. Dne 15. 11. 2021 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí, které žalobce napadl odvoláním.
43. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

B. Právní závěry

44. Po provedeném přezkumném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
45. Krajský soud úvodem konstatuje, že žalobní námitky jsou prakticky totožné s námitkami uvedenými v odvolání, s nimiž se žalovaný v napadeném rozhodnutí podrobně vypořádal.
46. Z žalobních bodů musí být patrné, z jakých skutkových a/nebo právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. V žalobních bodech by se tedy mělo jednat o polemiku s konkrétními skutkovými a/nebo právními závěry, které žalovaný v napadeném rozhodnutí učinil.
47. Soud, který se ztotožní s přiléhavou argumentací žalovaného, se v případě totožnosti žalobních námitk s námitkami uvedenými v odvolání nemusí již k věci duplicitně vyjadřovat a může odkázat na příslušné pasáže odůvodnění napadeného rozhodnutí. *„Je-li rozhodnutí žalovaného správního orgánu řádně odůvodněno, je z něho zřejmé, proč žalovaný nepovažoval právní argumentaci účastníka řízení za důvodnou a proč jeho odvolací námitky považoval za liché, mylné nebo vyvrácené, shodují-li se žalobní námitky s námitkami odvolacími a nedochází-li krajský soud k jiným závěrům, je přípustné, aby si krajský soud správné závěry se souhlasnou poznámkou osvojil.“* (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, dostupný na www.nssoud.cz).
48. V otázce požadavků na kvalitu odůvodnění správního rozhodnutí lze poukázat například na rozsudek ze dne 16. 6. 2006, č. j. 4 As 58/2005-65, v němž Nejvyšší správní soud konstatoval, že z rozhodnutí správního orgánu musí být mimo jiné patrné, „proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné, nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestírané účastníkem za nerozhodné, nesprávné, nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl, jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů“. Jinými slovy z rozhodnutí správního orgánu musí plynout, jaký skutkový stav vzal správní orgán za

rozhodný, jak uvážil o pro věc podstatných skutečnostech, resp. jakým způsobem rozhodné skutečnosti posoudil. Povinnost odůvodnit rozhodnutí však z druhé strany nemůže být chápána tak, že vyžaduje podrobnou odpověď na každý argument účastníků řízení (srov. obdobně například nálezy Ústavního soudu ze dne 27. 3. 2012, sp. zn. IV. ÚS 3441/11).

49. Nejprve se soud musel zabývat vznesenou námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, potažmo i prvostupňového rozhodnutí. Vlastní přezkum rozhodnutí je možný pouze za předpokladu, že napadené rozhodnutí splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Žalobce vznesl námitku nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu chybné právní kvalifikace i z důvodů týkajících se skutkových zjištění, resp. hodnocení provedených důkazů.
50. Krajský soud vycházel z toho, že s institutem nepřezkoumatelnosti zakotveným v § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., je třeba zacházet obezřetně. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro nesrozumitelnost nebo nedostatek důvodů rozhodnutí nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45, ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64 nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, body 29 až 30; všechna zde citovaná rozhodnutí jsou dostupná na stránce www.nssoud.cz). Nepřezkoumatelností z důvodu nesrozumitelnosti se Nejvyšší správní soud zabýval např. v rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003 - 75, podle něhož lze za nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost obecně považovat takové rozhodnutí soudu, z jehož výroku nelze zjistit, jak vlastně soud ve věci rozhodl, tj. zda žalobu zamítl, odmítl nebo jí vyhověl, případně, jehož výrok je vnitřně rozporný. Pod tento pojem spadají i případy, kdy nelze rozeznat, co je výrok a co odůvodnění, kdo jsou účastníci řízení a kdo byl rozhodnutím zavázán. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je pak založena na nedostatku důvodů skutkových, nikoliv na dílčích nedostatcích odůvodnění soudního rozhodnutí. Musí se přitom jednat o vady skutkových zjištění, o něž soud opírá své rozhodovací důvody. Výše uvedené požadavky dopadají i na rozhodnutí správních orgánů. I jejich povinností je řádně a srozumitelně vypořádat námitky účastníků řízení (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007 - 84, ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008 - 109, ze dne 28. 3. 2013, č. j. 7 As 92/2012 - 41, ze dne 16. 7. 2014, č. j. 3 As 111/2013 - 25). Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů dále dopadá na případy, opomene-li správní orgán či soud zcela reagovat na námitku účastníka (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38). Správní orgány a soudy přitom nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy (či správní orgány) nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná (nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08; rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015, č. j. 9 As 221/2014-43).
51. Na podkladě těchto závěrů krajský soud hodnotil, zda rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně splňují výše uvedená kritéria a dospěl ke kladnému

závěru. Krajský soud neshledal, že by rozhodnutí správních orgánů obou stupňů trpěla v tomto ohledu jakýmkoli nedostatky. Oba orgány veřejné správy se danou věcí velmi podrobně zabývaly, jejich rozhodnutí jsou přezkoumatelná, z jejich odůvodnění je zcela zřejmé, na základě jakých důkazů bylo ve věci rozhodováno, své úvahy vedoucí k rozhodnutí náležitě objasnily a odůvodnily a věc po právní stránce i správně kvalifikovaly. Skutečnost, že se žalobce s jejich závěry neztotožňuje, nemůže sama o sobě činit rozhodnutí nepřezkoumatelným. Námitka nepřezkoumatelnosti není důvodná.

52. Z judikatury Nejvyššího správního soudu dále vyplývá, že rozhodnutí správních orgánů obou stupňů tvoří z hlediska soudního přezkumu jeden celek a není proto vyloučeno, aby případné mezery odůvodnění tato rozhodnutí vzájemně doplňovala (srov. například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2014, čj. 6 As 161/2013-25).
53. Soud nepřisvědčil ani námitce nicotnosti obou správních rozhodnutí. Podle § 77 odst. 1 správního řádu je nicotné takové rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný; to neplatí, pokud je vydal správní orgán nadřízený věcně příslušnému správnímu orgánu. V předmětné věci rozhodovaly věcně příslušné správní orgány, přičemž z tohoto důvodu žalobce námitku nicotnosti neuplatnil. V nyní posuzovaném případě se nejedná ani o nicotnost ve smyslu § 77 odst. 2 správního řádu, podle kterého je za nicotné považováno rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Krajský soud po provedeném přezkumu žádnou z uvedených vad neshledal. Obě správní rozhodnutí vychází z dostatečně zjištěného skutkového stavu věci a jsou rovněž náležitě odůvodněna.
54. Podle § 6 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně platí, že právnické osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím a s vysokým požárním nebezpečím jsou povinny prokazatelným způsobem stanovit a dodržovat podmínky požární bezpečnosti provozovaných činností, případně technologických postupů a zařízení, nejsou-li podmínky provozování činností a zabezpečování údržby a oprav zařízení stanoveny zvláštním právním předpisem. Tímto zvláštním právním předpisem je v posuzovaném případě vyhláška č. 87/2000 Sb., kterou se stanoví podmínky požární bezpečnosti při svařování a nahřívání živců v tavných nádobách.
55. Podle § 4 odst. 2 písm. f) zákona o požární ochraně se za provozované činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím považují činnosti, při nichž se používá otevřený oheň nebo jiné zdroje zapálení v bezprostřední přítomnosti hořlavých látek v pevném, kapalném nebo plynném stavu, kromě lokálních spotřebičů a zdrojů tepla určených k vytápění, vaření a ohřevu vody.
56. Dále je nutné zmínit i ustanovení § 6 odst. 1 písm. d) zákona o požární ochraně podle kterého jsou právnické osoby a podnikající fyzické osoby provozující činnosti se zvýšeným požárním nebezpečím a s vysokým požárním nebezpečím dále povinny zabezpečit provádění prací, které by mohly vést ke vzniku požáru, pouze osobami s příslušnou kvalifikací.
57. V § 3 vyhlášky o svařování jsou stanoveny podmínky pro zahájení svařování. V odst. 10 je uvedeno, že svařování se nesmí zahájit, jestliže svářeč na svářečském pracovišti nemůže prokázat svou odbornou způsobilost ke svařování doklady odpovídajícími normovým

požadavkům nebo normativním dokumentům dle ČSN EN 45020 nebo vydanými v rámci oprávnění certifikačního orgánu akreditovaného v České republice. Žalobce pro provádění svářečských prací při opravě střechy žádným z těchto dokladů nedisponoval.

58. Ve věci bylo vypracováno odborné vyjádření k možným příčinám vzniku požáru, které bylo již v prvostupňovém rozhodnutí označeno číslem jednací a datem zpracování, což soud považuje k jeho identifikaci za dostačující. Ve správním spisu správního orgánu prvního stupně se žádné jiné odborné vyjádření nenachází. S jeho obsahem a také skutečností, kdo byl jeho autorem a zadavatelem, se žalobce mohl podrobně seznámit v rámci úkonu seznámení s podklady pro rozhodnutí dne 8. 4. 2021. Uvedené platí i pro zprávu z místního šetření ze dne 16. 12. 2019, vypracovanou znalcem Ing. J. B., která je založena na čl. 11 správního spisu. Žalobce žádné námitky v tomto směru v průběhu správního řízení neuplatnil. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí (viz strana 6) je rovněž zřejmé, že správní orgán prvního stupně neučinil pouze odkaz na předmětné odborné vyjádření, ale popsal na jeho podkladě všechny možné vyšetřovací verze vzniku požáru, zabýval se jimi v kontextu s dalšími provedenými důkazy (výslechy žalobce, svědků, ohledání místa, revizní zprávy, a další – viz výše) a odůvodnil, proč se ztotožnil s příčinou vzniku požáru - verzí č. 4 - nedbalostní jednání při opravě střechy a také proč vyloučil ostatní verze vzniku požáru. Revizní zprávy komína byly v pořádku, nebyla shledána žádná závada na elektroinstalaci, zabýval se i vyšetřovací verzí iniciace žhavými částicemi ohňostroje odpalovaného dne 24. 11. 2019 v 18:15 hod při příležitosti rozsvícení vánočního stromu na náměstí v souvislosti se svědeckou výpovědí svědka Z. K. a vyhodnotil ji jako vyloučenou, mimo jiné i proto, že uplynulo 40 hodin od doby konání ohňostroje do doby ohlášení požáru. Žalovaný se k odvolacím námitkám žalobce (shodným s námitkami žalobními) věcí opětovně zabýval a ztotožnil se s učiněnými závěry správního orgánu prvního stupně. V napadeném rozhodnutí pak vysvětlil a popsal rozdíl mezi svědeckým ohniskem požáru (k námitce, že oznamovatel požáru nemá žádnou odbornou způsobilost), požárním a kriminalistickým ohniskem požáru. Přisvědčil učiněnému závěru správního orgánu prvního stupně, že místo vzniku požáru bylo v příčinné souvislosti s jednáním žalobce (nedbalostní opravou střechy dne 26. 11. 2019). Jedná se o nedbalost nevědomou. Uvedené závěry soud považuje za správné.
59. V řízení bylo dle názoru soudu spolehlivě prokázáno, že žalobce nedisponoval odbornou způsobilostí pro práci s otevřeným ohněm, což žalobce ani nesporeoval. Zanedbal však i další povinnosti vyplývající z vyhlášky o svařování. Řádně nevyhodnotil podmínky požární bezpečnosti v prostorech, ve kterých prováděl svařování, ani v přilehlých prostorech a nezajistil následnou kontrolu požární bezpečnosti a dohled na místě po skončení prací v příslušných intervalech stanovených v příloze č. 1 vyhlášky o svařování. Podle § 4 odst. 1 vyhlášky o svařování je nejkratší doba dohledu po skončení svařování 8 hodin. Vzhledem k tomu, že žalobce pracoval na předmětné střeše dne 26. 11. 2019 asi do 9 hodin a poté odešel, přičemž téhož dne v 10:44 byl nahlášen předmětný požár, je zjevné, že požadovaný dohled řádně nezajistil. Na tom nemůže ničeho změnit ani svědecká výpověď žalobcem navrženého a vyslechnutého svědka Z. K., který se vyjádřil pouze k tomu, kde viděl stoupat dým, když po upozornění na již hořící střechu vyšel z restaurace na náměstí a šel zkontrolovat svůj dům sousedící s domem čp. XA. Z obecného textu žalobcem doložených faktur z let 2015, 2016 a 2018 rovněž není možné dovodit, na kterém místě předmětné střechy v minulosti prováděl opravy. Ostatně to není zřejmé ani z faktury ze dne 11. 12. 2019, kdy prováděl opravu této střechy dne 26.

11. 2019, v níž je uvedeno: „*Fakturuji Vám vyčistění a montáž Elastodeku na budově čp. XA ve Dvoře Králové n/L, havárie.*“ Žalobci se nepodařilo zpochybnit správními orgány stanovené místo vzniku požáru. Proti souboru provedených důkazů staví pouze svou výpověď, která v kontextu s nimi nemůže obstát.
60. Krajský soud neshledal důvod pro doplnění důkazního řízení výpověďmi svědků, neboť navržení svědci M. a K. již byli vyslechnuti ve správním řízení a jejich výpověď byla správními orgány zhodnocena v rámci volného hodnocení důkazů s ostatními provedenými důkazy. Navržený důkaz místním šetřením, které by bylo provedeno nyní, se značným časovým odstupem, se jeví jako nadbytečný a pro posouzení dané věci irrelevantní. Stejný závěr platí i pro důkaz znaleckým posudkem. Nadto z obsahu správního spisu vyplývá, že místní šetření provedeno bylo (viz bod 34 tohoto rozsudku). Správním orgánem provedené důkazy soud považoval za dostatečné pro posouzení dané věci, proto jejich provedení odmítl (§ 52 odst. 1 s. ř. s.).
61. Z výroku rozhodnutí správního orgánu prvního stupně tak jednoznačně vyplývá, jakou povinnost žalobce porušil, a to povinnost danou ustanovením § 6 odst. 1 písm. b) zákona o požární ochraně, neboť nedodržel podmínky požární činnosti stanovené zvláštním předpisem, a to vyhláškou č. 87/2000 Sb., kterou se stanoví podmínky požární bezpečnosti při svařování a nahřívání živců v tavných nádobách. Žalobní námitce, že z rozhodnutí správních orgánů není dostatečně zřejmé, co konkrétně měl žalobce porušit, soud nepřisvědčil.
62. Ohledně výše uloženého správního trestu žalobce žádné námitky neuplatnil.
63. Lze tedy shrnout, že oba orgány veřejné správy se danou věcí velmi podrobně zabývaly, krajský soud neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo nicotné či nepřezkoumatelné, ať již pro nedostatek důvodů rozhodnutí nebo pro nesrozumitelnost (viz výše). Z jeho odůvodnění je zcela zřejmé, na základě jakých důkazů bylo ve věci rozhodováno, přičemž šlo o důkazy zcela relevantní a plně odůvodňující rozhodnutí ve věci. Oba správní orgány své úvahy vedoucí k rozhodnutí náležitě objasnily a odůvodnily. Krajský soud proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

VII. Náklady řízení

64. Výrok o náhradě řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly. Osoba zúčastněná na řízení žádné náklady řízení neuplatňovala a nenastala žádná ze situací pro jejich přiznání uvedená v § 60 odst. 5 s. ř. s.

Poučení

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 28. února 2023

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu